



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3048/05
29.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Гордане Џакула и Вере Пешић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца а.д. "АА", против туженог Министарства финансија Републике Србије у Београду, ради поништаја решења 07 бр. 463-02-00302/04 од 07.03.2005. године, уз учешће заинтересованог лица ББ, у предмету изузимања градског грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 29.06.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем поништено је решење Организационе јединице за имовинско-правне и стамбене послове, Одсека за имовинско-правне послове Општине Чукарица бр. 463-780/04-IV-02 од 16.12.2004. године, којим се уважава предлог ББ за понављање поступка окончаног правноснажним решењем Секретаријата за комунално-стамбене, грађевинске, урбанизам и имовинско-правне послове Општине Чукарица III-03 бр. 463-1324/89 од 21.02.1990. године и оставља на снази правноснажно решење Секретаријата за комунално-стамбене, грађевинске, урбанизам и имовинско-правне послове Општине Чукарица III-03 бр. 463-1324/89 од 21.02.1990. године, те предмет враћа првостепеном органу на поступак по примедбама изнетим у образложењу оспореног решења.

Поднетом тужбом тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене правила поступка, јер је своју одлуку засновао на неправилно утврђеном чињеничном стању. Ово из разлога што је тужени код доношења одлуке пропустио да цени да је првостепени орган правилно поступио у својој обавези из чл. 247. ст. 2. Закона о општем управном поступку и предузео радње које је требао предузети. Сматра да је тражиоцу понављања поступка омогућено учешће у поступку што недвосмислено произилази из првостепеног решења према коме је пуномоћник странке саслушан и дата му је могућност да се изјашњава у поступку. Осим тога, пропустио је да као одлучну утврди чињеницу да је првостепени орган својим закључком од 10.12.2004. године исправио техничке грешке у погледу имена и адресе лица које је у управној ствари тражило понављање поступка. Стога није било сметње да се правноснажно решење одржи на снази као у ставу 2. диспозитива решења, које је очигледно неправилно поништено од стране туженог органа. Предлаже да Врховни суд Србије уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У датом одговору на тужбу тужени орган остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

У датом одговору на тужбу заинтересовано лице указује да је предлог за понављање поступка поднет јер странци у поступку није дата могућност учествовања тиме што је услед погрешно означеног имена и адресе проглашен за НН лице и постављен му је привремени заступник. Како му првостепени орган није никада уручио решење, то сматра да је оспорено решење правилно и на закону засновано и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану, а оспорени акт остави на снази.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управно-правне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Правилно је, по налажењу Врховног суда Србије поступио тужени орган када је оспореним решењем, налазећи да је погрешио првостепени орган када је ставом 2. диспозитива након што је уважио предлог за понављање поступка заинтересованог лица оставио на снази правноснажно решење Секретаријата за комунално-стамбене, грађевинске послове, урбанизам и имовинско-правне послове општине Чукарица III-03 бр. 463-1324/89 од 21.02.1990. године, уважио жалбу ББ и поништио првостепено решење, а предмет вратио на поновни поступак. Ово из разлога што и према оцени Врховног суда Србије, у списима предмета нема доказа о томе да је и које радње је првостепени орган у поновљеном поступку предузео како би се могло закључити да је на адекватан начин подносиоцу предлога за понављање поступка – заинтересованом лицу пружена могућност да у том поступку учествује. Наиме, у првостепеном поступку предлог је достављен на изјашњење крајњем кориснику земљишта и након тога његово изјашњење дато на увид пуномоћнику предлагача, при чему нема доказа о томе да ли је, ако је већ утврђено да је предлагач онемогућен у заштити својих права и интереса у раније вођеном поступку изузимања у

предлага и онемогућен у заштити својих права и интереса у раније вођеном поступку изузимања, у поновљеном поступку овај процесни пропуст исправљен. Правилно је при томе и правно схватање туженог органа да одредба чл. 247. ст. 2. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97), на коју се првостепени орган позива предвиђа могућност да се не доноси посебан закључак којим би се одлучивало о предлогу за понављање поступка, али да не искључује обавезу надлежног органа да када утврди постојање услова за понављање поступка одмах пређе на предузимање оних радњи у поступку које треба поновити. При томе су у образложењу оспореног решења дати довољни и јасни разлози о одлуци из диспозитива, које као правно ваљане у свему и овај суд прихвата.

Суд је ценио наводе изнете у тужби, али налази да они код напред изнетог чињеничног и правног стања ове управне ствари нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово тим пре што је оспореним решењем предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак, те тужилац има право и могућност да након доношења решења у том поступку предузима правне радње и користи законом предвиђена правна средства ради заштите својих права и правних интереса.

Са напред изнетих разлога, Врховни суд Србије је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 29.06.2006. године, У. 3048/05

Записничар Председник већа - судија

Радојка Маринковић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК